

und कुसुमित.

पुष्पिताय (पु० + अय) 1) adj. f. शा mit Blumen —, Blüthen besetzte Spitzen habend SUND. 4, 6. GTR. 4, 22 (mit Anspielung auf den Namen des Metrums; s. u. 2.). नानामनोशकुमुमहुपुष्पिताप्रान् (सानुदेशान्) R. 6, 25. — 2) f. शा ein best. Metrum, Hem. 1 und 3: ~~~~~—~—, Hem. 2 und 4: ~~~—~—~— COLEBR. MISCE. ESS. II, 164 (VI, 10). KHADOM. 138.

पुष्पित् (von पुष्प) adj. 1) Blüthen tragend, blühend RV. 2, 13, 7. 10, 97, 15. 142, 8. AIT. BR. 7, 15. M. 1, 47. MBH. 4, 1773. blumenreich in übertr. Bed.: गिरः प्रतापाः पुष्पिताया मधुगन्धेन भूरिणा BHAG. P. 4, 2, 25. — 2) f. menstruieren SAṂSK. K. 4, a, 2.

पुष्पेषु (पुष्प + इषु) m. der Liebesgott (Blumen zu Pfeilen habend) H. 228, Sch. KATHĀS. 7, 16. 28, 58. SOM. NALA 17.

पुष्पोत्कटा (पु० + उत्कटा) f. N. pr. einer Rākṣasī, der Mutter des Rāvaṇa und des Kumbhakarṇa, MBH. 3, 15893. 15895.

पुष्पोदका (पु० + उदका) f. N. pr. eines Flusses in der Unterwelt MBH. 3, 13407.

पुष्पोद्व (पुष्प + उ०) m. N. pr. eines Mannes DAÇAK. 27, 43.

पुष्पोफीविन् (पु० + उप०) m. der von Blumen lebt, Gärtner, Kranzwindler R. GORR. 2, 90, 19.

पुष्प्य (von पुष्प), पुष्प्यति blühen GANARATN. im gāna काण्डादि zu P. 3, 1, 27. पुष्प्, पुष्प्यति DHĀTUP. 26, 15. पुष्प्यत् P. 4, 3, 43. कालेन पुष्प्यति नगा वनेषु MBH. 12, 739. अकाले स्म दुमाः सर्वे पुष्प्यति च फलति च HARIV. 12799. SPR. 929. HALĀJ. 2, 24. तिलगुल्मं सदा सिञ्चयावत्पष्पेद्ध (sic) रतितः HARIV. 7874. पुष्पत्पुष्कर MĀLATIM. 153, 5 v. u. पूर्वं पूर्वं पुष्पति P. 8, 1, 12. VÄRTT. 7, Sch. med.: पुष्प्यमाणीरिवान्तः MBH. 12, 2117.

पुष्प (von 1. पुष्) 1) n. parox. Blüthe (vgl. पुष्) so v. a. das Oberste oder Feinste einer Sache (wie अवृत्त, flos), z. B. Schaum oder Seim (von Flüssigem): त्रिः सूत विष्वुलिङ्कु विष्वस्य पुष्पमत्तन् RV. 1, 191, 12. न-त्रामृतस्य पुष्पम् AV. 5, 4, 4. विष्वताम् 19, 44, 5. — 2) m. das Kalijuga MED. j. 37. SHADV. BA. 4, 6. — 3) m. perisp. AV. parox. P. 3, 1, 16. — VOP. N. des 6ten Nakṣatra, sonst Tishja genannt, AK. 1, 1, 2, 23. 3, 4, 34, 149. H. 111. MED. HALĀJ. 1, 51. WEBER, NAX. 2, 371. AV. 19, 7, 2. ČĀNKH. GRĀJ. 1, 20. 26. PĀR. GRĀJ. 1, 13. MBH. 3, 15959. 5, 125. 6, 80. श्रव्य बाहृस्पत्यः श्रीमान्युक्तः पुष्पेण (so ist mit der Bomb. Ausg. zu lesen; vgl. 2, 26, 11 GORR.) R. 2, 26, 9. 5, 85, 1. RAGH. 18, 81. VARĀH. BH. S. 6, 7. 7, 10. 10, 6. 15, 6. 23, 9. 32, 18. 98, 6. BHAG. P. 5, 23, 6. MĀRK. P. 58, 15. LALIT. ed. CALC. 28, 3. 63, 2. 88, 2. so v. a. पुष्पेयोगा die Verbindung des Mondes mit P., die Zeit, da der Mond im Sternbilde P. steht, P. 4, 2, 4. PAT. zu P. 4, 2, 3. पुष्पे तु चक्न्दसा कुर्याद्विगृहत्सर्जने द्विः: M. 4, 96. मार्गशीर्यामतीतायां पुष्पेण प्रययुस्ततः MBH. 3, 8484. 13, 4258. पुष्पोऽय 5, 5079. यथा एव पुष्पो भविता R. GORR. 2, 3, 2. पुष्पे जातः R. SCHOL. 1, 19, 8. SUÇR. 2, 162, 11. VARĀH. BH. S. 47, 82. P. 2, 3, 45. Sch. पुष्प m. = पौष्टमा॒ म 4) m. N. pr. eines Fürsten LIA. I, Anh. XII. HARIV. 828. R. GORR. 2, 119, 9. RAGH. 18, 31. VP. 387. BHAG. P. 9, 12, 5. eines Buddha LALIT. ed. CALC. 5, 17. — 5) f. शा a) oxyt. eine best. Pflanze AV. 8, 7, 6. — b) das Sternbild Pushja ÇABDAR. im CKDR. 1430.

पुष्पर्मन् (पु० + घ०) m. N. pr. eines Fürsten BURN. INTR. 430.

पुष्पनेत्र (पु० + नेत्र = नेत्र) adj. Pushja zum Führer habend P. 5, 4, 116. VÄRTT. 2, SCH.

पुष्पमित्र s. पुष्पमित्र.

पुष्पयशस् (पु० + य०) m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Audavragi IND. ST. 4, 374. MÜLLER, SL. 443.

पुष्परथ (पु० + रथ०) m. Vergnügungswagen AK. 2, 8, 2, 19. ÇIC. 3, 22; hier zugleich das Gestirn Pushja als Wagen. — Vgl. पुष्परथ.

पुष्पलक s. पुष्पलक und पुष्पलक.

पुष्पलिपि s. पुष्पलिपि.

पुष्पस्नान (पु० + स्नान) n. eine best. zur Zeit, da der Mond im Sternbilde Pushja steht, stattfindende Reinigungsceremonie: पैषे पुष्पर्त्तगे च-न्ने पुष्पस्नानं नृपश्चरेत् (सैमाण्यकल्याणाकरं डर्भितमरकापहम्) KĀLIKĀ-P. 89 im CKDR. — Vgl. पुष्पस्नान.

पुष्पाभिषेक (पुष्प + अभिषे०) m. dass. ebend. und PARIÇ. in Verz. d. B. H. 90, 4. — Vgl. पुष्पाभिषेक.

पुस्, पोसैऽपति entlassen, von sich geben DHĀTUP. 32, 92.

पुस्त्, पुस्तपति ehren (आदर); nicht ehren (अनादर); binden (VOP.) DHĀTUP. 32, 52. — Vgl. बुस्त्.

पुस्त m. n. gāna श्रधचादि zu P. 2, 4, 34. AK. 3, 6, 4, 34, v. l. für कुस्त. SIDDH. K. 251, a, 2 v. u. (पुस्तक gedruckt). TAII. 3, 5, 13. n. 1) = लेप्यादिकर्मन् AK. 2, 10, 29. H. 922. = लेप्यादिशिल्पकर्मन् MED. t. 33. = शिल्पलेप्यादिकर्मन् H. an. 2, 179. कर्म लेप्यादिकं सर्वं पुस्तकर्म स्मृतम् HALĀJ. 2, 436. Modellarbeit, Bildneret: (पण्डितान्) गजाश्वरथशस्त्रा-स्त्रचित्रपुस्तादिकविदान् KATHĀS. 34, 172. Vgl. पुस्तमय. — 2) = पुस्तक Buch H. an. MED. °वार्ति der von Büchern lebt, der Bücher macht VARĀH. BH. S. 86, 37. — Nach ÇABDĀRTAK. bei WILSON adj. gefüllt; bedeckt.

पुस्तक n. SIDDH. K. 249, a, 1 (251, a, 2 v. u. ist demnach पुस्त st. पुस्तक zu lesen). m. n. Manuscript, Buch HARIV. 16216. MRĀKĀH. 49, 2. VARĀH. BH. S. 58, 38. KATHĀS. 8, 11. SPR. 1810. RĀGA-TAR. 3, 261. PĀNKĀT. 127, 9. 236, 24. 243, 1. VBT. in LA. 18, 5, 8 (es ist wohl पुस्तकोऽयं zu lesen). 10, 15. PRAB. 48, 8. SCHOL. zu KĀTJ. ÇA. 604, 18. Auch पुस्तिका Verz. d. OXF. H. No. 208 am Ende. Vgl. गीतपुस्तक.

पुस्तमय (von पुस्त) adj. modelliert: °पुरुषाङ्गप्रत्यङ्गविशेषेषु Phantome, an welchen gelernt werden soll, SUÇR. 1, 29, 9.

1. पू, पुर्णाति und पुर्णोति DHĀTUP. 31, 12. P. 7, 3, 80. VOP. 16, 2 पुनी-हि, पुनीतात्, पुर्णते und पुर्णते, प्रपुनत, पुर्णोति (1. pers.); पूर्वते (पूर्वान s. bes.) DHĀTUP. 22, 70. प्रपवयास्; act. (आ) पव nur RV. 9, 49, 3. पवत् nur BHAG. 10, 31; अपुवात्, पुपुवुस् (ČĀNKH. ÇA. 14, 62, 2), अपाचिवुप्त्, पविष्ट, पविष्टि (P. 7, 2, 10, SCH.); पूर्वी (ved.), पूर्वा und पवित्रा P. 1, 2, 22, 7, 2, 51. VOP. 26, 103. 104. 208; pass. पूर्णते; पूर्ण (पवित्र s. u. dem caus.; auch पूर्ण in der Bed. विनष्ट P. 8, 2, 44, VÄRTT. 3 पवा: SCHOL. VOP. 26, 95). 1) reinigen, läutern, klären; überh. rein machen (z. B. Korn von der Spreu); stihnen, xadaiρω; med. sich reinigen, gereinigt ausspiessen, — abträufeln, sich klären: सकुमित्र तितउना पुनतः RV. 10, 71, 2. VS. 23, 26. (आप:) सलिलस्य मध्यात्पुनाना पूति RV. 7, 49, 1. वृक्षः कोशः पवते मध्ये ऊर्मिः 2, 16, 5. सोमम् पुनोहीन्द्राय पातवे 9, 51, 1. 71, 3. 96, 12. 11, 5. 64, 10. उपे पुनामि रोदसी सूतने 1, 133. 1. 160, 3. 3, 2, 9.